

वा० रा०

॥११०॥

रक्तादशाः प्रातंतंतवोयस्य तत् ॥ १२ ॥ सुसंहतौ सुसंश्लिष्टौ सहितौ परस्परसंसक्तौ पीनौ च स्तनौ ददर्श ॥ १३ ॥ पवनः काममोहितआसीदितिशेषः ॥ १४ ॥ मारु
तस्तां पर्यष्वजत् ॥ मन्मथाविष्टसर्वांगः कामाक्रांतकृत्स्नज्ञानकर्मेन्द्रियः अतएवतां गतात्मा तद्गर्भप्रविष्टात्मतेजाः बभूव देवत्वाद्विनापि योनिसंबंधं निजतेजःप्रवेशनमितिबो
ध्यं ॥ १५ ॥ एकः पतिर्यस्यास्तद्वतं तंधर्मे ॥ १६ ॥ त्वां न हिंसामि योनिसंबंधेन तावकमेकपत्नीव्रतं न नाशयामि ॥ अनेन बलात्परपुरुषेणालिंगनादावपि न पातिव्रत्यभं
गः किंतु योनिभोगेनैवेति सूचितं ॥ १७ ॥ यद्यस्मात्त्वां परिष्वज्य मनसा मानसभोगेनैव त्वांगतोस्मि स्वतेजसा त्वद्गर्भप्राप्नोस्मि तस्मादीदृशस्ते पुत्रो भविष्यति १८ ॥ म

तस्यावस्रं विशालाक्ष्याः पीतं रक्तदशं शुभं ॥ स्थितायाः पर्वतस्याग्रे मारुतो पहरच्छनैः ॥ १२ ॥ सददर्शततस्तस्यावृत्ता वूरुसुसंहतौ ॥ स्त
नौ च पीनौ सहितौ सुजातं चारुचाननं ॥ १३ ॥ तां बलादायतश्रोणीं तनुमध्यां यशस्विनीं ॥ दृष्ट्वैव शुभसर्वांगी पवनः काममोहितः ॥ १४ ॥
सतां भुजाभ्यां दीर्घाभ्यां पर्यष्वजतमारुतः ॥ मन्मथाविष्टसर्वांगो गतात्मा तामनिदितां ॥ १५ ॥ सा तु तत्रैव संभ्रांता सुव्रता वाक्यमब्र
वीत् ॥ एकपत्नीव्रतमिदं को नाशयितुमिच्छति ॥ १६ ॥ अंजनाया वचः श्रुत्वा मारुतः प्रत्यभाषत ॥ न त्वां हिंसामि सुश्रोणिमाभूते मनसो
भयं ॥ १७ ॥ मनसाऽस्मिगतो यत्त्वां परिष्वज्य यशस्विनि ॥ वीर्यवान् बुद्धिसंपन्नस्तव पुत्रो भविष्यति ॥ १८ ॥ महासत्वो महातेजामहा
बलपराक्रमः ॥ लंघने प्लवने चैव भविष्यति मया समः ॥ १९ ॥ एवमुक्ता ततस्तुष्टा जननी ते महाकपे ॥ गुहायां त्वां महाबाहो प्रजज्ञे प्लव
गर्षभ ॥ २० ॥ अभ्युत्थितं ततः सूर्यबालो दृष्ट्वा महावने ॥ फलं चेति जिघृक्षुस्त्वं उत्पत्त्याभ्युत्पतो दिवं ॥ २१ ॥ या मारुतेन ॥ १९ ॥ ततस्तुष्टा

मनसा महादैवततेजःसंक्रमकथनात् ॥ गुहायां तत्पर्वतगुहायां तदानीमेवेति भावः ॥ २० ॥ फलमिति ॥ जिघृक्षुरुत्पत्त्य उत्प्लुत्य दिवमभ्युत्पतः ॥ उत्प्लुत्याभ्युत्थितो दिवमिति पा
ठांतरे उत्प्लुत्य दिवमभ्युत्थित इति योजना उदयकालिकभास्करस्याप्रफलवद्रक्तदत्तत्वात् फलबुद्धि विषयत्वं ॥ यथा जातमात्राऽजादि बालानां प्राचीनवासनया स्त
नपानादौ प्रवृत्तिस्तथैवास्य जातमात्रस्य वानरोचितफलादानप्रवृत्तिरिति बोध्यं ॥ २१ ॥

कि० कां०

॥११०॥